

melynek ily mértékben való sikereért itt is köszönetet mondunk az árvaváraljai uradalom nemes közbirtokosságának és kormányzójának gróf Zichy Edmund Ő Méltóságának, Rowland Vilmos főerdőmesternek és az egész erdészeti személyzetnek, kikkel érintkezni szerencsénk volt.

Egyik a kirándulók közül.

Eszrevételek az idei május 10. és 11-iki fagyok hatásáról Zsarnóczán és környékén.

Az idei május 9-ike vidékünkön hideg esős nap volt. Estefelé éles éjszakai szél hirtelen szétüzte a felhőket, 8 és 9 óra között a szél elcsendesült. A hőmérő 2^0 volt a 0 felett. Reggel, mintha friss hó hullott volna, oly vastag volt a dér. A hőmérő állása reggel 4 órakor 3^0 volt. A 11-iki fagy nem volt oly esős.

E vidéken előforduló tűs fanemek, a lúcz- és jegenyefenyő (*Abies excelsa* és *pectinata*), erdei fenyő (*pinus sylvestris*), vörös fenyő (*larix europea*) és boróka (*juniperus communis*). Ezek közül csak a jegenyefenyő földhöz közel fekvő és védtelen csemetéin látszik a fagy nyoma, míg a nagy fák és a többi fenyőfajok bántatlan maradtak.

Nagyobb hatása volt a dérnek a lombfákra, a mennyiben ezek majd mindenkinél találhatni egyes dércsipe levelet vagy hajtást. A károsítás azonban itt sem mondható tetemesnek.

A tölgyek közül előfordul itt a kocsános, kocsántalan, molyhos és csertölgy (*Quercus pedunculata*, *sessiliflora*, *pubescens* et *cerris*). Legtöbb a kocsántalan és a déli sziklás lejtőkön a molyhos, a más kettő csak elszórtan imitt-amott található.

A nagy fák nem szenvedtek, csak itt-ott kitettebb helyeken, vagy a földhöz közel lévő ágakon láthatni elfagyott leve-

leket. A föld felett kevésbé kiálló csemeték közül azonban, de csakis védtelen helyen, sok elfagyott, hanem már ki is ujult.

A makktermés sem szenvedett, mert a kocsános és kocsántalan a fagy előtt jobbadán már elvirágzott volt, a molyhós és csertölgy pedig csak a fagy után 4—5 napra kezdett virágzani.

A bükk már többet szenvedett. Már messziről lehet látni az elfagyott pirosuló koronákat. A nagy fáknál csak a levelek fagytak el, az ágak érintetlenek. A csemeték csak kissé védett helyen is mentek maradtak, védtelen azonban nem csak a levelek, de az idei hajtások is elfagytak és elszáradtak. A makknak semmi baja, mivel már túl volt a virágzás idején.

A gyertyán (*carpinus betulus*) nem szenvedett. Közel a földhöz mégis találtam egy pár elfagyott levelet.

Ép úgy találtam néhány elfagyott levelet a nyiren (*betula alba*), fürtös és jókori juharon (*acer platanoides* és *pseudo platanus*), sőt a törékeny füzön (*salix fragilis*) is.

A mezei juhar (*acer campestre*), mezgés és hamvas éger (*alnus glutinosa* és *incana*), a nyárfajok, szil (*ulmus campestris* és *suberosa*), cseresznye (*prunus avium*), zselnicze-meggy (*prunus padus*), a barkócza és vörös berkenye (*sorbus torminalis* és *aucuparia*), hársak (*tilia grandifolia* és *parvifolia*) nem szenvedtek.

A köz- és virágos kőrisen (*fraxinus excelsior* és *ornus*) már jól meglátszott a fagy nyoma, nem csak a levelek, de a hajtásokból is sok elfagyott. A geletneki csemetekertben ez idén gyönyörűen kikelt csemeték egytől-egyig tönkre mentek és nem is fognak felujulni.

Legtöbbet szenvedett a dió, melynek levelei és hajtásai elfagytak. Házak és épületek között pár ép példányt is találtam, melyen még a legfiatalabb levélkék is épen maradtak,

Az ákác és eper még rügyeikben voltak, s így nem szenvedett.

Geletneken e hó 23-án is volt egy kis dér, melynek hatása az ugorka levelén meg is látszott.

A fagy utáni napon azt hittem, hogy a fagy által okozott kár haszonba fog átmenni az által, hogy az itt nagy mértékben elszaporodott galagonya özöndék (*Pontia crategi*) hernyóját megsemmisíti. Azonban fájdalmasan kelle csalódnom. Három-négy napig betegeskedtek ugyan a hernyók és helyökből nem mozdultak, de azután lassanként magukhoz jöttek, s ma már nagyobb részbe is vannak bábozva.

Zsarnócza, 1878. május 28.

Dezső Zsigmond,
magyar kir. erdőgyakornok.

Reviczky Matejecz János és a selmeczi erdészakadémia véleménye a fenyőszú káros voltáról.

Emlékezhetnek e lapok olvasói, hogy az Erdészeti-Egyesület Reviczky Matejecz János megkeresése folytán, s a földmívelési ministerium közvetlen felhívására véleményt adott volt a betüző szú ártalmasságának kérdésében. („E. L.“ 1877. év novemberi füzet.) Hasonló megkereséseket intézett Matejecz ur nemcsak külföldi intézetekhez, hanem a magyar tudományos akadémiához és a selmeczi erdészeti akadémiához is. Miután M. ur ez utóbbi tanintézettől kapott feleletet nyilvános szaklapokban helytelenül értelmezi, kénytelen e sorok írója, ki ezen értelmezés által saját véleményét elferdítve látja, alább a selmeczi akadémiának fennebb érintett feleletét, és M. urnak a „Wochenblatt für Land- und Forstwirthschaft“ folyó évi 27. számában megjelent cikkéből az e feleletre vonatkozó